

tier, og saaledes vil sikkert ogsaa det nuværende Regeringsparti gøre.

Der kom forleden en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), et æret Medlem, jeg altid hører med Interesse, fordi han udtaler sig med fornøden Klarhed, hvad han ogsaa gjorde den Dag. Han omtalte, hvor mange Grupper, Partier der var her i Folketinget; saa vidt jeg hørte ret, fik han 8 Partier ud: Højre, Frikonservative, Gammelmoderate, Nymoderate, Reformpartiet, Løsgængere, Radikale og endelig Socialdemokraterne. Efter at have fremsat denne Udtalelse sagde han — om det nu ikke var Ordene, var det Meningen —: Men alt dette med alle disse Partier betegner ingen Forskel; selv om de 7 hade og forfølge hinanden, hvad vi ere Vidner til og glæde os over — fra det ærede Medlems Synspunkt maa det ogsaa være en Glæde —, er det Hip som Hip, de ville det samme, de ville arbejde paa de nu bestaaende Samfundsforholds Grund (Afbrydelse). Er det en fri Oversættelse? Ja, saa skal jeg sige, hvad det ærede Medlem har sagt: „De 7 andre Partier ere indbyrdes stærkt uenige og forfølge hinanden, hade hinanden, rives og skændes indbyrdes, det er en Kendsgerning. Det er noget, vi hver Dag se for vore Øjne, og jeg kan sige: Heldigvis, for vort Vedkommende. Men et er fælles for dem alle, og det er, at de bygge paa det bestaaende Grundlag; det er indenfor en bestemt Samfundsorden, at de ville reformere og lovgive.“ Jeg tror ikke, at min Gengivelse var saa langt borte fra det, der er sagt. Og saa omtaler han, hvorledes Socialdemokraterne, naar de faa Magten, ville afskaffe Privatdriften, afskaffe Kapitalismen, og at de ville have alle Produktionsmidlerne. Ja, det er naturligt, naar det er deres Program, at de mene, de kunne lyksaliggøre alle med det; det kan man ikke sige noget imod. Men saa kan det være, at naar de komme til at begynde med det, er der andre nedenfor, der ere endnu radikalere og mene, at dette ikke er radikalt nok. Det, som slog mig ved denne Udtalelse forleden, var dette, at vi bleve slaaede sammen alle i Flok; naturligvis ville vi ikke gaa i samme Tempo, men vi ville dog alle gaa samme Vej: en Reform af den bestaaende Samfundsorden. Jeg kom da til at tænke paa: Men var det da ikke naturligt, at vi forsøgte, om vi kunde finde hverandre? Naar jeg mindes det Højre, der var i Halvfjerdserne eller Firserne, og ser paa

det Højre, der er nu, ere de vidt forskellige; de taale slet ingen Sammenligning. Det Højre, der er nu, har jo dog godkendt den parlamentariske Tilstand, vi nu ere inde i, og det har ikke, saa vidt jeg har hørt, ønsket, at vi skulle tilbage til provisoriske Tilstande, selv om det blev Flertal. Det er næsten mere, end man kan sige om de ærede Socialdemokrater. (*Marott*: Hvem er det?) Jeg behøver bare at citere det ærede Medlem for . . . ja, Valgkredsen husker jeg ikke, men det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (*Marott*) ved godt, hvem jeg mener. Jeg tror i øvrigt slet ikke, han mener det, naar det kommer til Stykket; thi der vilde være en saa stærk Opinion mod at foretage Skridt, der stred mod Grundloven, at selv om Socialdemokraterne vilde gøre det, vilde det møde en saadan Modstand, at der aldrig vilde blive gjort Forsøg derpaa.

Men jeg siger altsaa, at naar vi staa saaledes, at der ikke er mere Forskel paa vore Programmer end antydnet i Aften, hvorfor søge vi da ikke at faa Samarbejde? Jeg skulde ikke have noget imod et saadant Samarbejde paa et demokratisk Grundlag. Og for at nævne en af de Sager, som den højtærede Regering har paa sit Program, nemlig en retfærdig Valgkredsordning, en midlertidig Ordning, det maa jeg føje til — hvem af de ældre Medlemmer, der vare til Stede, den Gang den sidste midlertidige Valgkredsordning blev vedtagen, vil da ikke erindre, hvilken Modstand det mødte at gaa til en midlertidig Valgkredsordning uden at faa vedtaget en Ordning, der var i Overensstemmelse med Grundloven? Hvem husker ikke, at Tingets daværende højtærede Formand, Sofus Høgsbro, steg ned fra Formandsstolen og tog Ordet for at tale mod dem, der vilde gaa med til en saadan Ordning, gaa til en Omlægning af Valgkredsen uden at efterkomme Grundloven? Og jeg, der ikke mente, at det var et Brud paa Grundloven at komme dens Tanke nærmere ved, at vi fik flere Valgkredse, men hørte til dem, der stemte for de 137 Kredse, jeg kan ikke nægte, at jeg er bleven overrasket ved at se, at man nu fra alle Sider synes at kunne finde sig i, at man gaar til en midlertidig Ordning. Ogsaa jeg kan godt gaa med til dette, men jeg mener dog, at man samtidig maa sørge for, at det kun er og bliver en midlertidig Ordning, man maa have det saaledes i alt Fald, at man ikke kan vedblive at leve med en midlertidig Valgkredsordning i saa